

*Ik
en
Nick.*

Tigerno Radio Tienen
1988 janneke & ubrt

2025 september 13/14

Kunstroute Hoegaarden

Confrérie der V Geslachten

Original title : Ik en Nick

(Tigerno Radio, Tienen ; Belgium)

© MCMLXXXVIII by janneke & ubrt

translated by Patrick Chill Dirickx, May 1990

realised on Macintosh and HP Deskwriter

thanks to : Lutgard Joseph., Daniel Miller .

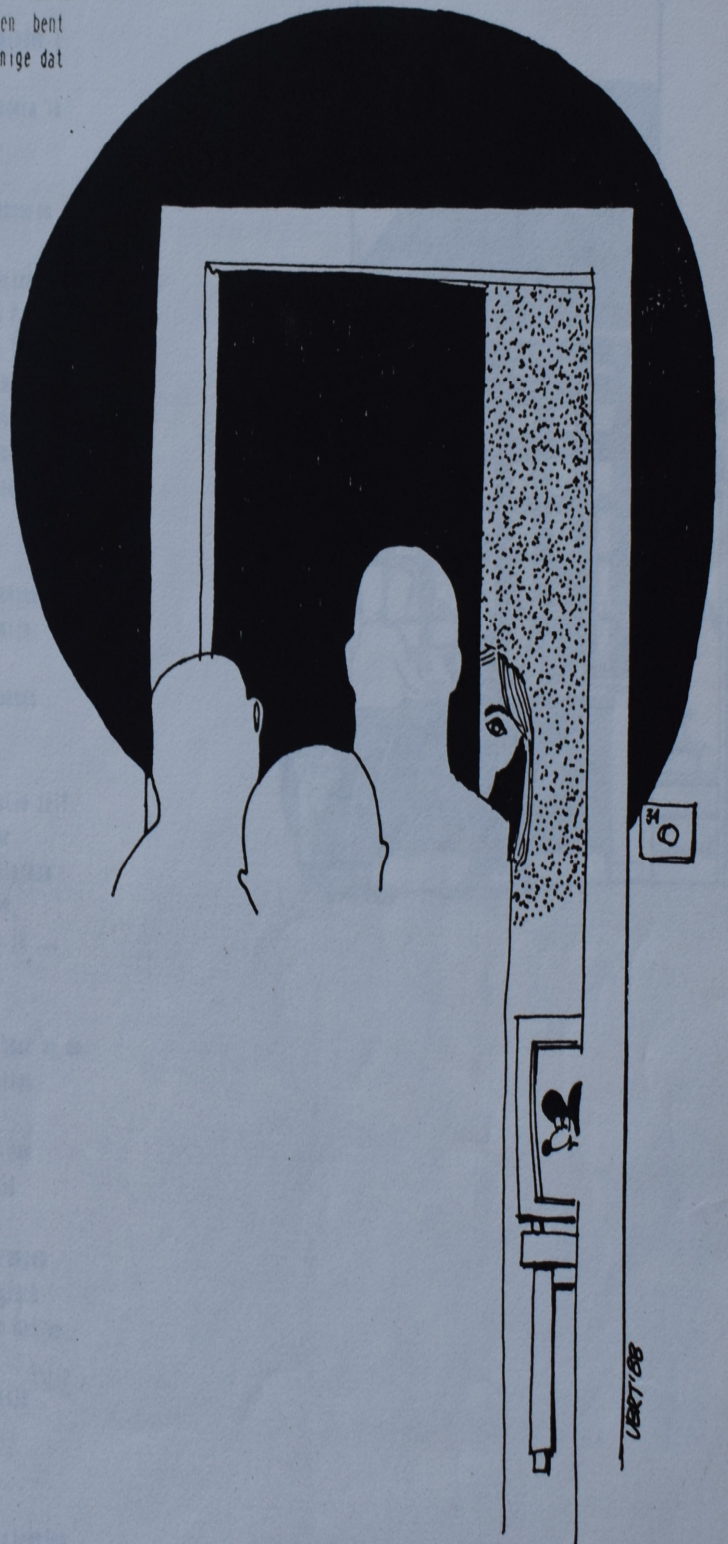
Arts : UBRT

is
NICK CAVE
one of the most important
musicians of these days
?

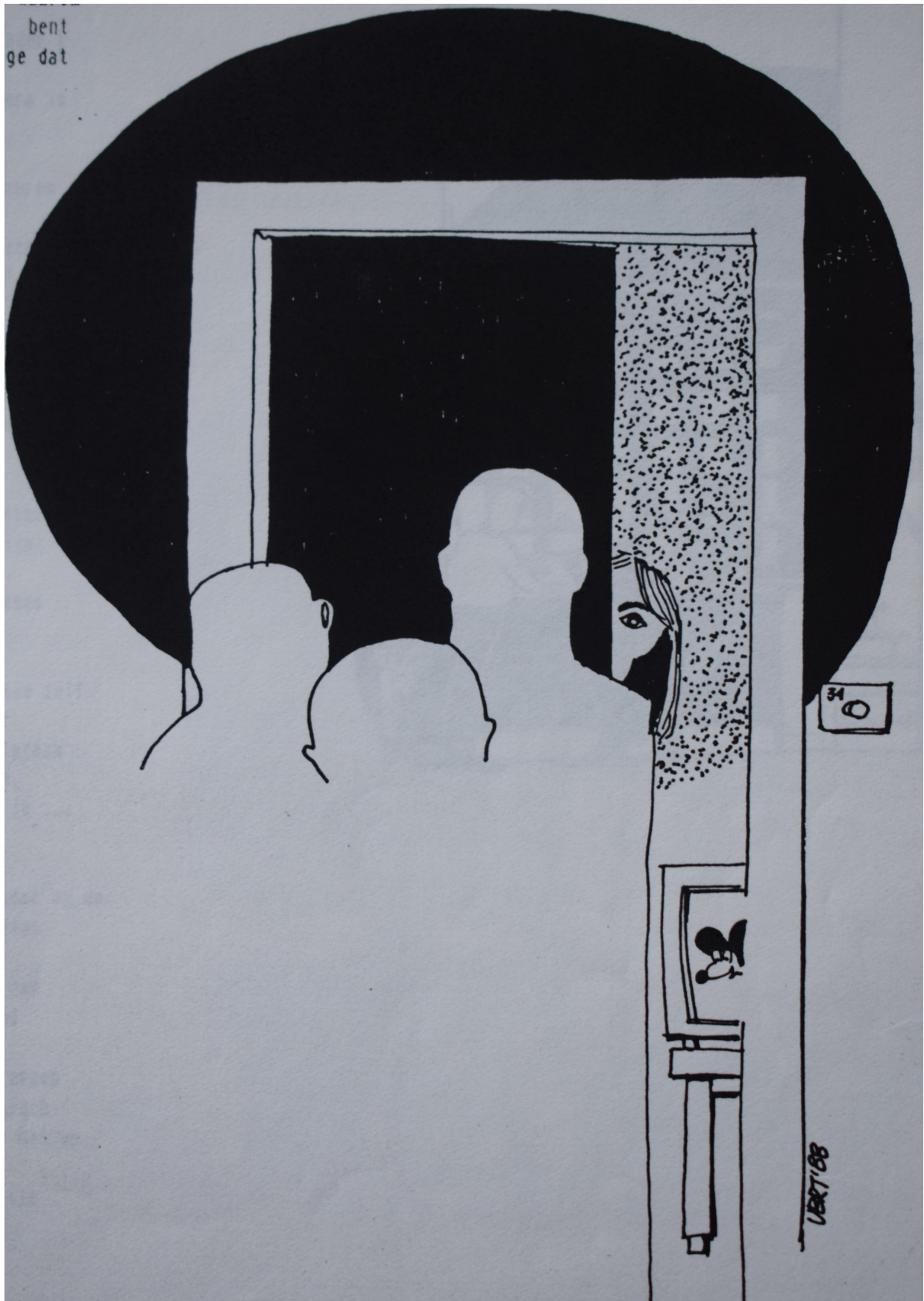

Want een mens maakt zo weinig indruk.
Je wordt geboren en je probeert dit of dat en je weet niet waarom
maar je gaat toch steeds door met proberen of je gedwongen bent
door te gaan en dan plotseling is alles voorbij en het enige dat
over is doet er verder niet toe.

Absalom, Absalom (William FAULKNER ; 1936)

bent
ge dat

11 en 12 oktober 1985, ROTTERDAM

.....
Twee dagen lang scheuren 'n Morgan en 'n Acadyane (iets minder)
door de straten van Rotterdam .

Van het Parkhotel naar De Doelen naar Hotel Centraal : Pandora is
voor de derde keer met haar Musicbox in het Holland-land .

Dit jaar hebben we besloten om van dit tweedaagse muziekgebeuren
zoveel mogelijk te registreren .

Terwijl we in '84 nog braaf deden wat op de voorverkoopkaarten
gevraagd werd en alzo onze gesprekken met Paula en Genesis P.Orridge,
Jah Wobble, Dave Allen van Shriekback, Adrian Borland van The Sound,
Mark Smith en BRIX (!) van The Fall, Jeffrey Lee Pierce, the Nomads,..
niet konden vastleggen, hebben we ons dit jaar gewapend met
mini-taperecorders, zakfototoestellen en kilometers tape en pellicule .
Wij zijn vastbesloten om onze niet commerciële vrije radiozender
TIGERMO RADIO enkele primeurkes te bezorgen .

Op ons plan de campagne staan interviews met Echo & The Bunnymen,
Hona Hur, Kid Congo Powers en in elk geval ... WICK CAVE, mijn
grote held .

Van de 80 optredens kozen we er 20 uit waarvan we zeker opnames
willen maken . De rest laten we aan 't toeval over .

Zoals in vorige jaren gebleken is kunnen we van de organisatie zelf
niets verwachten (behalve een schop tegen onze kanis) maar
alle hotelpersoneel blijkt daarentegen verschrikkelijk behulpzaam :
hotelregister bestuderen, artiesten met kamernummers noteren,
lift in, trap op, gangen door, Klop klop ... Who ? OK, come in ...
we staan bij WICO .

Why don't you sit down ? IK zit op bed naast WICO, ik voel haar op de
matras wiebelen, ik probeer Engels te spreken én Duits én alles
tegelijkertijd . WAT DOE IK HIER IN GODSNAAM ???

Na een tijdje is het net of we oude vrienden zijn . Meer dan een
uur babbelt deze geweldige vrouw in onze recorder . Ook zij is
onzeker over haar optreden en we spreken haar moed in .

Ze nodigt ons uit om 's anderendaags de dag samen door te brengen
doch met veel spijt moeten we haar uitleggen dat we als Belgisch
burger op 13 oktober verplicht zijn ter stembusse te gaan en dat we
anders 'n hoge boete moeten betalen .

WICO heeft het waarschijnlijk niet begrepen en ondertussen zijn
we in de lobby van het hotel gekomen en wie zit daar ?

IAN MCCULLOUGH van the Bunnymen !

WICO vergetend, sterven we op Mac af, de micro in de hand .

We kunnen precies één vraag formuleren als sterke armen ons richting
deur beginnen te dragen .

Over m'n schouder zie ik nog net WICO staan gesticuleren . OK OK,
we mogen terug binnen maar geen interviews met Meneer M.C.

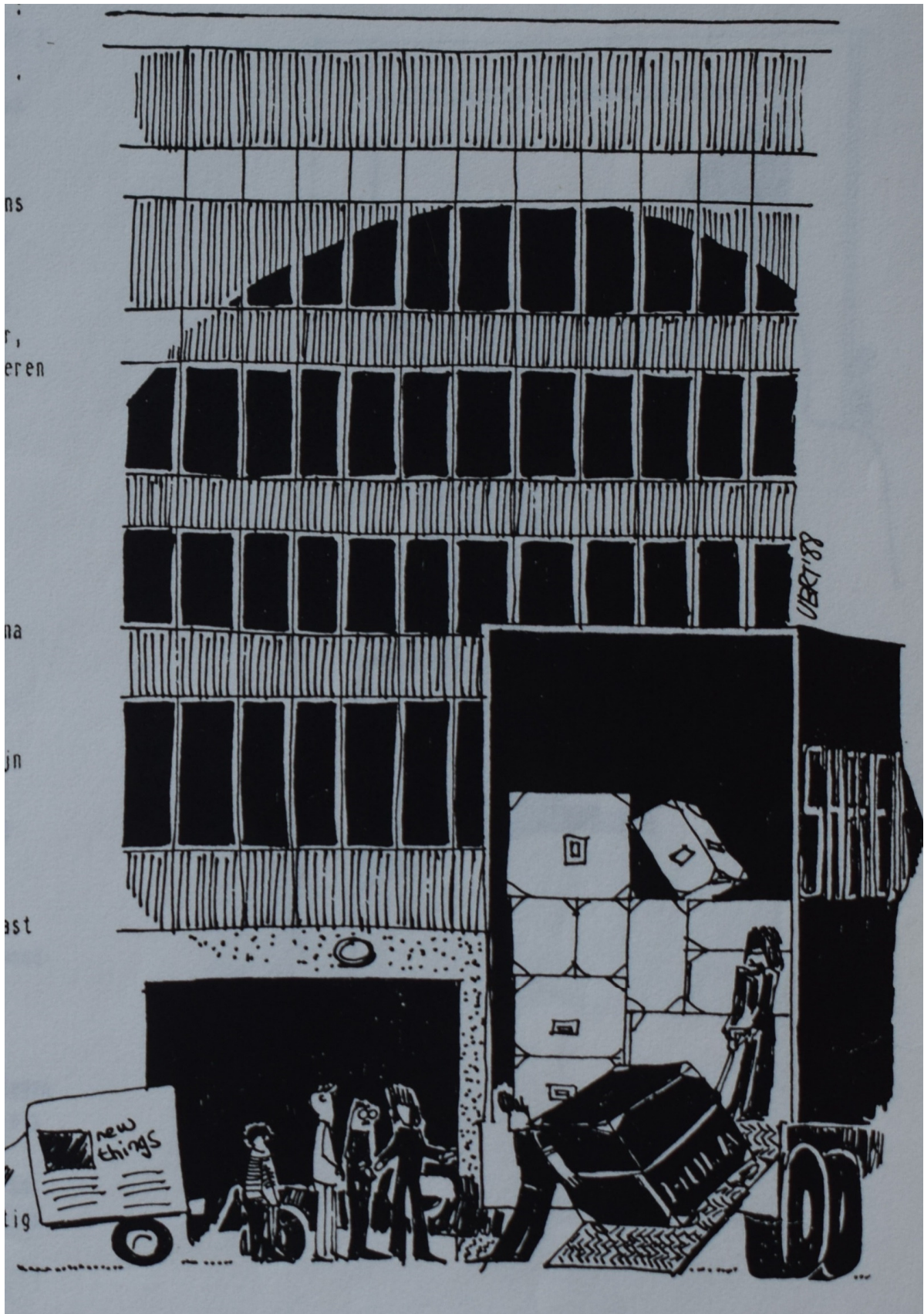
We babbelen wat over hun laatste single die ze in Brussel in de ICP
hebben opgenomen (alwaar Patrick indertijd met Le Travo heeft
gewerkt) en over het komend optreden .

Mac is echter moe en Less Pattinson, de Bunnybassist, stelt voor
het interview te doen backstage in De Doelen .

Waar hebben we al dit geluk aan verdiend ?

Opeens zie ik in 'n linkeroog KID CONGO POWERS uit 'n deur
komen en door 'n andere weer verdwijnen .
Ik daarachter .

Ik kom in een zaal van wel vijftig meter diep en twintig meter breed :
buiten enkele mensen in een ver hoekje is er niets te zien . MAAR :
niemand minder dan JEFFREY LEE PIERCE zit daar in een lederen
fauteuil met een half kale Hollandse journalist en 'n Ariolachick .
Een meter of tien rechts van dit trio staat POWERS te praten met
een driemeter-lange zwarte vrouw (die uiteindelijk PATRICIA
HARRISON blijkt te zijn, de vroegere GUN CLUB-bassistes en nu bij
de KID in FUR BIBLE ; maar ik herken haar slechts 's nachts tijdens
het concert , mea culpa) .

Niemand vraagt me wat en ik schuif bij in een lege zetel .
Na een tijdje staat PIERCE op en begeeft zich al babbelend en
grapjes wihalend met die platenpoes en wij-in-hun-zog naar de bar,
bij NICO, DE FREITAS, PATTERSON, ... Patrick en Free, de twee anderen
van TIGERNO RADIO .

Omdat geen enkele artiest ons kan (mag) op z'n Guestlist zetten
besluiten we dat het tijd is om naar NICK CAVE op zoek te gaan .
In het Parkhotel kan niemand ons helpen doch iemand kent wel de
lijst van de andere Pandora-hotels .

En weer scheuren de Morgan en de Acadyane over het asfalt, achterna
gekeken door 'n honderdtal artiesten met entourage .

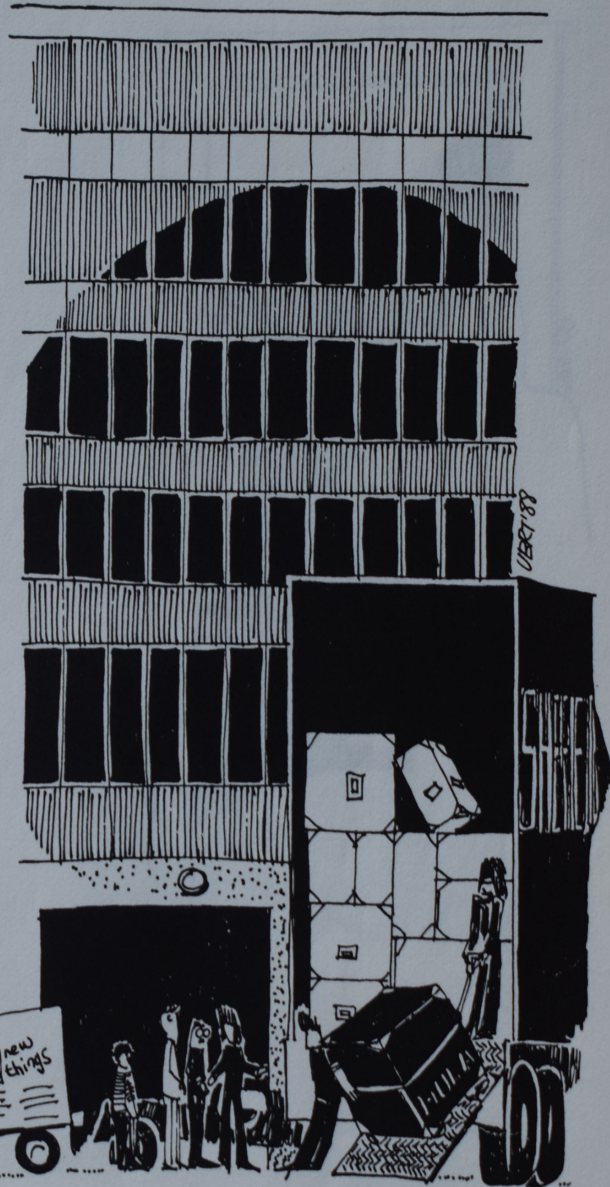
Op zoek naar een parkeerplaats komen we voorbij De Doelen .
We rijden langs de loskaden achteraan, for artists only (maar zijn
wij überhaupt geen artiesten ?) .
Wie blijkt daar persoonlijk zijn spullen uit 'n truck te halen :
H U L A .
We keurelen wat over Sheffield, waar Patrick ooit geweest is, en
over Cabaret Voltaire en na tien minuten hebben we 'n interview vast
voor half zes in hun hotel, Hotel Centraal .
Weet U niet of NICK CA ... ? Nee, andere groepen hebben ze 'r nog
niet gezien . Bye, see you at 5.30 pm .
Wij naar Hotel Centraal .

Dit hotel blijkt 'n statig gebouw, in 'n straat vol McDonalds en
bioscopen, veel warmer, blinkend chroom, rode lopers, 'n echt
Evermeulen-hotel .

De deftige baliebediende laat ons alleen met het register en vlijtig
noteren we de heilige gegevens : the Very Things, the Cult, Crime
& The City Solution, Mona Mur op kamer 23, Einstürzende Neubauten
in kamers 28 tot 30, ... NICK CAVE kamer 25 .

Samen met de vier leden van The Cult, die we niet meteen herkennen,
drummen we de lift in en stappen uit op 't tweede .
Eindeloze gangen, deuren gaan automatisch achter ons dicht,
het dure tapijt draagt ons geruisloos naar kamer 25 .
We besluiten onze zenuwen wat te kalmeren en kloppen aan op nummer
23, bij Mona Mur .

.2.

Miss Mon Amour blijkt afwezig maar wie blijkt daar te zitten :
 MARK CHUNG met de toermanager van the BAD SEEDS .
 Just knock, Mick's there . We kunnen niet meer terug .
 Klop klop .
 'n Verschrikkelijk lelijk (of alleen maar zo geschminkt ?)
 vrouwelijk wezen doet open : ? Of we even Mick Cave kunnen "hebben" ?
 Ze doet de deur helemaal open en stevent naar een open zijdeur .
 Wij kijken grelig de kamer in : 'n Kwipin-up hangt omgekeerd boven
 een opgemaakt tweepersoonsbed, orde, geen chaos, geen toestanden .
 Hij blijkt nog in bad te zitten .
 Who ? horen we Mick zelf zeggen . A Belgian Free Radiostation .
 Plons, plits, pledder, ... de por verdwijnt helemaal in de badkamer .
 Voor ons een lege kamer, achter ons het gegriinnik van CHUNG, NICK
 HARVEY en nog een bruine (? wie ? wie ? Adamson ? is die bruin ?) .
 Netrouw komt weer in beeld : we krijgen een interview met Mr.Cave
 als we 'm even de tijd gunnen om zich op te frissen .
 Niet te geloven, 't is gelukt .
 We spreken af dat we onder in de lobby zullen blijven wachten .

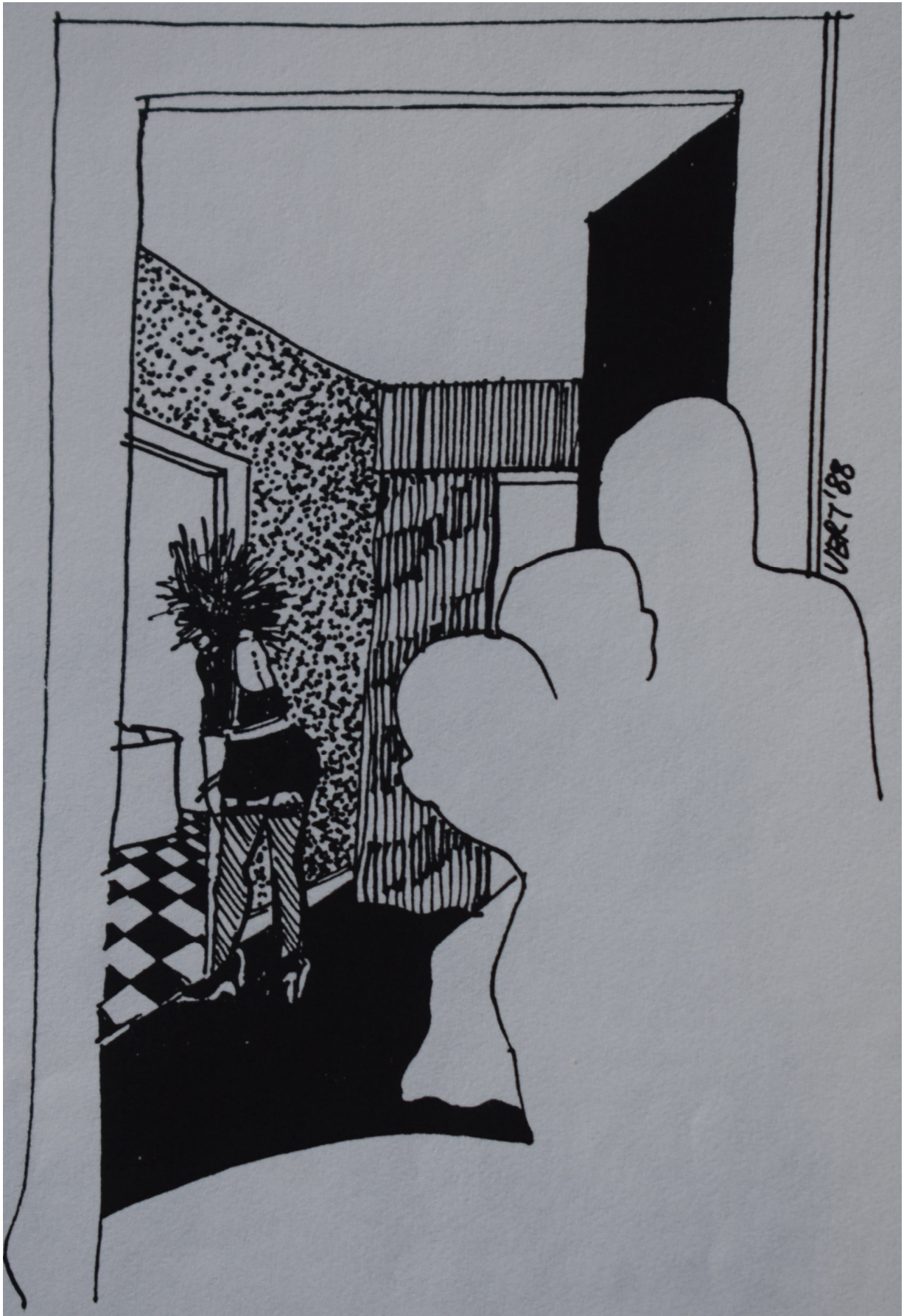
We zitten nog geen twee minuten weggezonden in zeeën van bruine
 Iederen fauteuils of de ober komt ons al vragen wat de Heren
 willen gebruiken .
 Na een eerste rondje besluiten we unaniem dat pils ondrinkbaar en
 (vooral dat) onbetaalbaar is .
 Het is een binnenkomen, gaan zitten, weer opstaan, buitenlopen
 van jewelste : de hele Hollandse journalistieke wereld wordt zot .
 Wat is er gebeurd ?
 NICK CAVE wil maar één interview geven en dat heeft hij beloofd aan
 de drie Belgen die U kunt vinden in de lobby !!!
 Ongelooflijk , de Hollanders komen ons bekijken als bezienswaardig-
 heid ; enkele komen zelfs een praatje maken , ... in 't Engels !
 Slechts nadat hij al drie keer naast me is komen zitten hoor ik
 iemand fluisteren dat dit CORNE EVERS is naast me .
 Nog een van m'n helden die ik niet heb herkend .Hoe zou je ook iemand
 kunnen herkennen die je nooit gezien hebt maar van wie je alleen
 maar recensies hebt gelezen over duistere culturen .
 Maar Corne vertrekt alweer eer ik 'n geschikte intro heb kunnen
 bedenken , voor een interview met F.M.EINHEIT, hoor ik 'm zeggen tegen
 TOM, 'n Nederlands journalist van Het Eindhovens Dagblad (zoiets als
 De Gazet van Antwerpen) die bij ons is komen onderhandelen .
 Als ie mee mag naar Cave, kan een van ons frontstage naar Pandora én
 krijgen wij zijn interview met the Bunnymen én én én we krijgen zelfs
 nog een pilsje .
 Bij zoveel heerlijk bezwijken we natuurlijk .
 Het interviewteam breidt uit .

Drie uur later zitten we er nog .HULA zijn we al kwijt .
 Dit kan zo niet blijven duren : Cave of geen Cave .
 We bellen van bij de receptie naar kamer 25 .
 Yeah, hikt de chick in de foon ,you'll see, it's worth waiting .
 Mick will be there in a second .

 Om 'm niet te missen houden we om beurt de wacht aan de liftdeuren .
 De minuten kruipen voorbij .
 Een uur later hebben we mekaar al drie keer afgelost .
 Zou dit 'n grap kunnen zijn ?

.3.

BRYAN ADAMSON verschijnt (hij toch !), NICK HARVEY gaat naar boven, NICK HARVEY komt naar beneden, ROWLAND S. HOWARD komt 'n deur uit, staat besluiteloos, naakt zonder gitaar, in een deurgat, leunt tegen het kozijn, kijkt en je ziet 'm aarzelen of hij mij kent of niet, SIMON BONNEY verschijnt en verdwijnt met HOWARD, NICK HARVEY en BRYAN ADAMSON lopen naar de lobby, Free en ik bespreken de kansen om (illegale) foto's te nemen vanuit de straat, IAN ASTBURY vraagt Free een vuurtje, ik weet nix van The CULT behalve dat ik 'n mazi heb van The Southern Death Cult uit de jaren stillekes, ... iedere keer dat de lift snort staan we klaar, openen de deur en 99 keren is het een andere .

1 keer is het NICK CAVE !

NICHOLAS CAVE bekijkt ons (onverschillig ? gelaten ? taxerend ? ...)

Hij draagt 'n hemd, 'n tuzedoborenstuk, 'n extra smalle broek en z'n typisch puntig schoeisel .

Alles, behalve het witte hemd, is zwart .

Z'n haar is zelfs Indisch zwart en redelijk in vaste vorm .

Als hij zwiigt zijn het z'n ogen die spreken, dwars door je heen, glinsterend onder Aboriginaal-wenkbrauwen .

Eén lang, onvergetelijk lang, moment staan we zo tegenover elkaar ik en NICK .

Hij geeft geen hand want daarin onklemt hij een bijna leeg pakje

Marlboro, 'n aansteker, 'n brandende sigaret .

Z'n handen zijn lang en de vingers verzorgd ; geen bruine rookresten .

Wat wil je ook na vier uur in bad !

Hij begint waarempel te spreken ... en verontschuldigt zich uitvoerig over z'n laatkomen .

Is dit mijn NICK ?

Mijn held in het rijtje ná Frank Zappa en Eric Burdon ?

Ik ben bezig veertig jaar te worden en ik heb nog 'n held én wat de meesten nooit zullen kunnen meemaken : m'n held is nu bij mij, op aankom-afstand .

Free seint naar Patrick en Ton .

Vijf mensen, slechts, lopen achter elkaar het restaurant van het hotel binnen .

Zachte muziek tracht het gerammel van borden, het is tafeldektijd, te milderen .

Helemaal, deep in the woods, in een uiterste hoekje, besluit CAVE plaats te nemen . We zitten pal naast een straatraam, als in een etalage en ik gebaar naar Free om te gaan fotograferen .

Zijn z'n benen vol lood of heeft hij schrik of wil hij nix missen, Free veroert geen vin . Ok dan maar geen fotos .

NICK CAVE zit met zijn gezicht richting toegangsdeur, Ton zit links van hem, Patrick recht tegenover 'm, ik daarnaast en Free zit op de ander hoek van de tafel, recht tegenover Ton .

Geen foto's, graag .

NICK vraagt of er wat te drinken valt en Ton (Hollanders kreterig ?) spoedt zich naar de bar voor sudderans met vodka .

Free is niet te vermurven want in het geharrewar had hij ruimschoots de tijd gehad om buiten te glippen, fotootjes te nemen, terug te komen .

Maar ja, wat moet 'n radiozender ook met foto's ?

Eindelijk zitten we voor MICK CAVE en wat blijkt : heel onze voorbereiding ligt nog in de auto -- géén moment eerder daaraan gedacht -- ; dit zal improviseren worden .

Eerst babbelen we wat over Pandora en over de muzikanten die 'm gaan begeleiden : MICK HARVEY, die alles kan, van gitaar tot drums tot keyboards tot componeren, arrangeren, dirigeren, over ex-Magazine BRYAN ADAMSON die zal bassen, over BLIXA "BLIKI" BARGELD op gitaar en over THOMAS WYDLER op drums . En via WYDLER komen we op DIE HAUT .

Heel het gesprek door horen we 'n beschaafd, beleefd, intelligent iemand spreken, gewillig antwoord gevend op vragen die 'm wellicht al duizend keer gesteld werden .

Soms hakkelt hij en dan springen we bij om 'm te helpen, soms klateren 'n waterval moeilijke woorden over ons heen zodat we heel de tijd gespannen dienen te volgen .

Maarmate het gesprek vordert begint hij in z'n haar te wroeten en met beide armen z'n hoofd te steunen totdat hij over de asbak hangt en daar zo een vol uur blijft borenzweven .

Eerst een dan twee dan meer mensen komen het restaurant binnen en blijven rond ons groepje staan, stil, fluisterend, pratend, kakelend, het wordt alsmáar moeilijker het gesprek te volgen . MICK HARVEY is naast MICK komen zitten giechelen, BLIKI komt 'n fles Poire William tonen (Yak , is it drinkable ?), de soundcheck wordt het codewoord .

Minder en minder kijkt MICK op uit de asbak en dan alleen maar om z'n glas of 'n sigaret te zoeken maar praten blijft hij met z'n warme, zachte stem die in niets lijkt op z'n machtige podiumstem .

VOOR ONS BLIJFT MICK CAVE PRATEN, in de recorders van TIGERNO RADIO :

TIGERNO RADIO : WAT IS ER GEBEURD MET DIE HAUT ? ZIJN ZE MOMENTEEL NOG BEZIG MET MUZIEK ?

MICK CAVE : Ze zijn nog bezig met dingen samen te doen, denk ik . Wat ze precies op dit moment bezig zijn weet ik echter niet . Waarschijnlijk zijn ze bezig hun lp " Burnin' the ice " te rereleasen, remixen vooral, het was zo verschrikkelijk slecht gemixed . En ook zo slecht geproduceed .

TIGERNO RADIO : SAMEN MET ANNIE HOGAN NAM JE VIXO OP. GA JE DEZE SAMENWERKING VERDER ZETTEN ?

MICK CAVE : Nee, het was slechts 'n tussendoortje toen ik met Mark Almond aan 't werken was. Maar er is geen verdere samenwerking .

TIGERNO RADIO : ONLANGS WERD ER OP DE VPRO EEN UITZENDING AAN WICK CAVE GEWIJD .DAARIN WERD OOK GEZEGD : WICK CAVE IS AL 'N LEGENDE ZOALS JIM MORRISON MET HET ENIGE VERSCHIL DAT WICK CAVE NOG LEEFT . BEN JE HIERMEE AKKOORD ?

WICK CAVE : Ik denk dat er veel meer verschillen zijn tussen mij en Jim Morrison .En ik denk ook dat weinig mensen zich interesseren in dit soort van vergelijkingen . Eigenlijk denk ik dat het alleen persmensen zijn die zich hiermee bezighouden : ze zouden willen dat ik mij zou gaan gedragen als Jim Morrison, zelfdestructief, drinken en zo . Het heeft allemaal te maken met het feit dat journalisten stof moeten hebben om ergens over te kunnen schrijven .

TIGERNO RADIO : WAT IS UW RELATIE MET AUSTRALIË, NU OP DIT OGENBLIK ?

WICK CAVE : Wat bedoel je ? Hoe IK over Australië denk ?

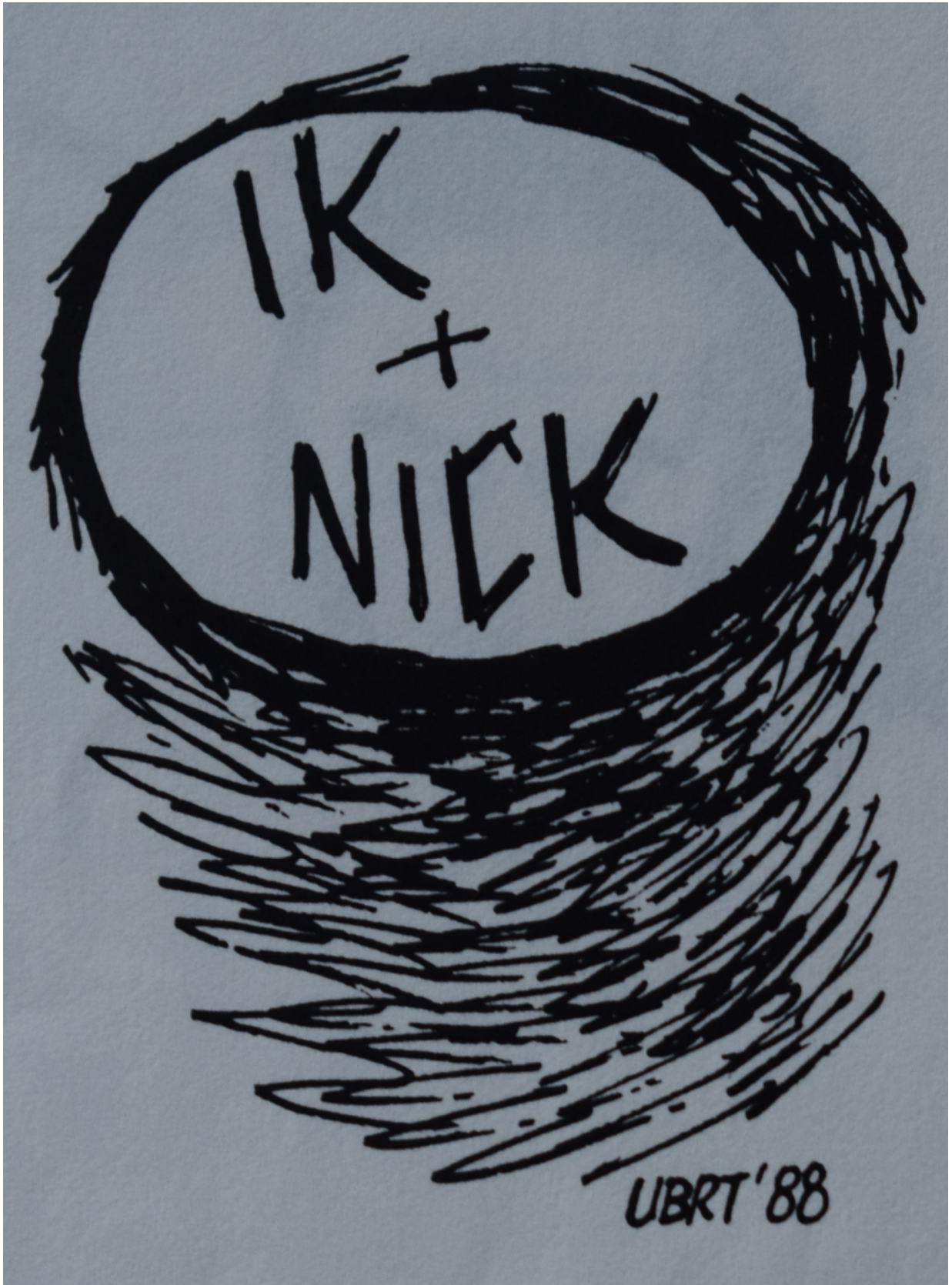
TIGERNO RADIO : BEN JE RECENTELIJK TERUG GEWEEST ?

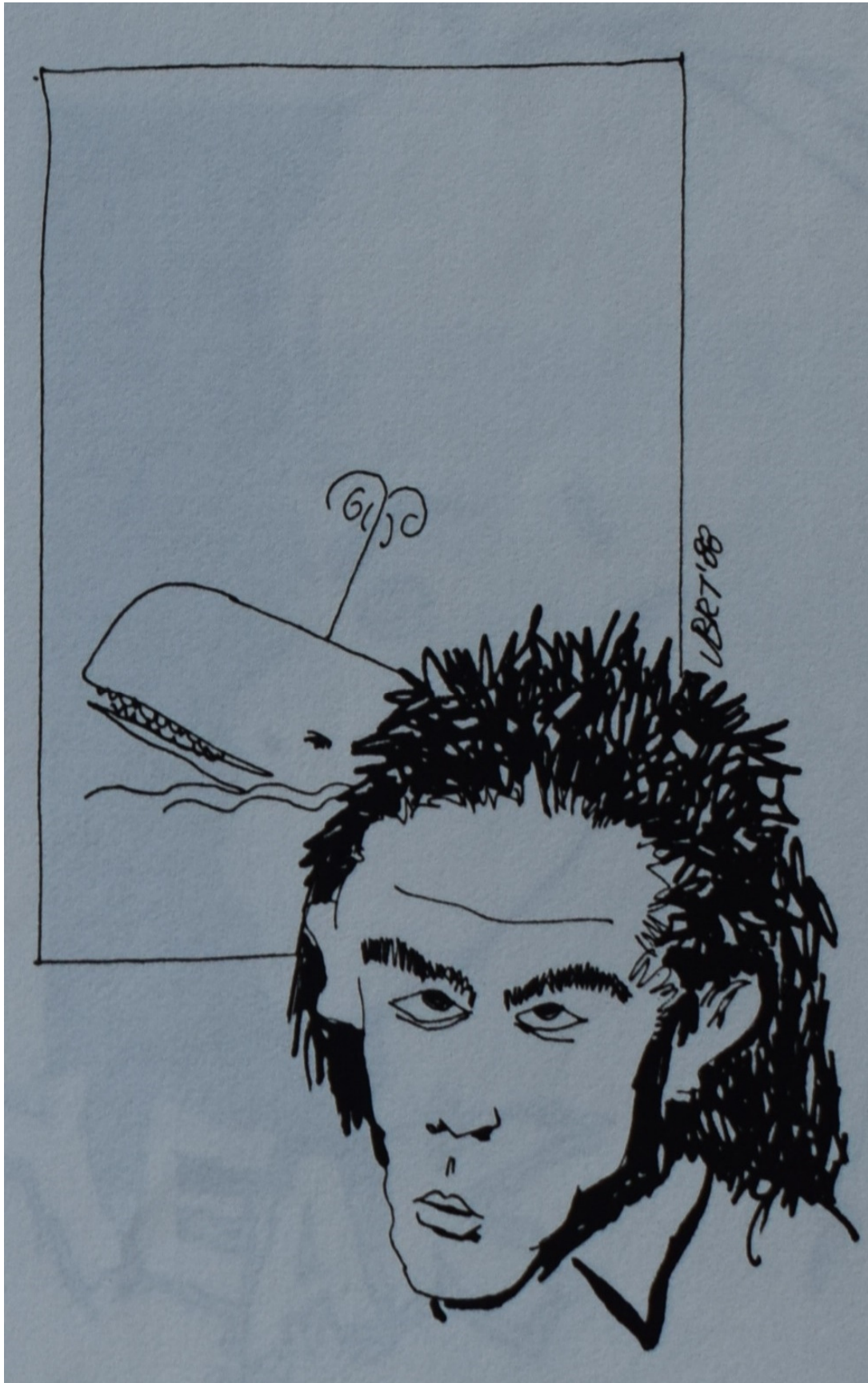
WICK CAVE : Ja, ik ben er pas een maand of zo geweest . Ik had er al lang naar uitgekeken want ik hou enorm van dat land . Voor mij betekent dat in feite " thuis zijn "; ik leefde daar met m'n moeder . Het is daar rustig en veilig en ik ben er altijd welkom . Soms is het wel eens nodig om dit soort bestaan te kunnen overleven .

TIGERNO RADIO : IS LEVEN " ON THE ROAD " OOK 'N VORM VAN OVERLEVEN ?

WICK CAVE : Yek ! Ik heb zowat overal " gewoond " .Het is zeven jaar geleden dat ik Australië verlaten heb : ik leefde zowat overal, wat er op neer komt dat ik kon slapen in andermans bedden of op andermans banken, samenwonen met vrienden gedurende enkele weken, 'n maand of minder iemands gast zijn in iemands huis en iemands gast zijn in iemands land . Ik werd deze situatie langzaam moe . Ik bedoel : 'n tijdje is dat interessant en soms plezierig maar er moet eens een eind aan komen . En wat ik vooral bedoel is dat ik vind dat ik persoonlijk zo nu en dan het recht, het voorrecht, moet hebben om bij m'n moeder te gaan wonen .

TIGERNO RADIO : HOE ZIT HET MET UW BOEK ? IS HET BIJNA KLAAR ?

NICK CAVE : M'n boek is inderdaad bijna klaar .
Het is momenteel iets meer dan 200 bladzijden lang .
Ik heb er een heleboel uitgesneden en hieraan heb ik
bijna vijf maand werk gehad .

TIGERNO RADIO : WAAROVER GAAT DIT BOEK ?

NICK CAVE : (S H I T) Wel, het is een novelle, 'n verhaal, ...
het is een saga -- weet je wat 'n saga is ? -- ...
het is in zekere zin 'n saga .

Hij is geweldig nerveus alsof hij liever niet meer hoeft te praten
over z'n boek waarover al zo veel is gezegd en gegokt .

De periode waarin het verhaal speelt is onstreeks 1852 tot
1950 ongeveer; 'r zitten 'n paar generaties in .
Alles is metaforisch, het plot is 'n cliché, de verschil-
lende types zijn monumentaal, allemaal gekende feiten
(statements) ...

TIGERNO RADIO : ZO IETS ALS MYTHISCH ?

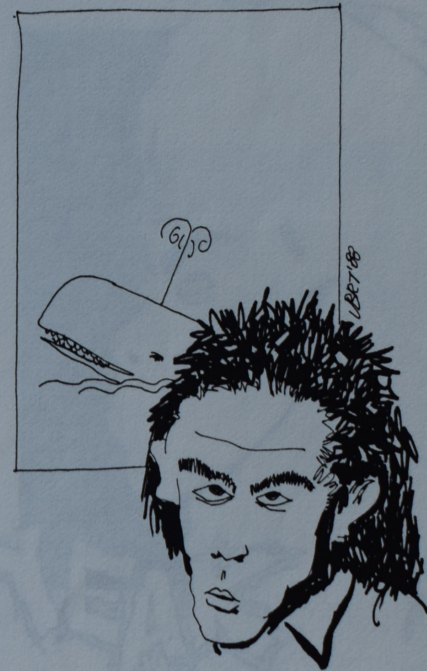
NICK CAVE : Ja, zoiets .
Ik heb geprobeerd een enigmatisch karakter te creeëren,
Euchrid is iemand als Don Quichot of als Huckleberry Finn
of als Captain Ahab ...

TIGERNO RADIO : HET HOOFDPERSONNAGE UIT MOBY DICK ?

NICK CAVE : Precies .

TIGERNO RADIO : WE LAZEN ERGENS ALS ZOU MOBY DICK UW FAVORIETE BOEK
ZIJN ?

NICK CAVE : YAK ! Er zullen wel altijd journalisten zijn die beweren
dat dit of dat boek m'n favoriete boek is maar de waar-
heid is gewoon dat ik indertijd in Berlijn woonde en
daar waren niet zoreel Engelstalige boeken voorhanden en
toevallig vind ik daar Moby Dick van (Herman) MELVILLE,
nu ongeveer twee jaar geleden, en ik moet U er wel bij
vertellen dat ik er nog steeds plezier aan kan beleven .
Maar ik heb nooit gezegd dat Moby Dick m'n favoriete
boek is .

TIGERNO RADIO : TOEN JE " IN THE GHETTO " UITBRACHT VIEL HET OP HOE
SUBLIEM ALLES KLONK, HOE GOED GEPRODUCEED, VERGELEKEN
MET DE REST VAN UW WERK ...

WICK CAVE : Als je zegt " goed geproduceed " dan doel je wellicht op
'n soort weelderigheid (lush), 'n luxeuze sound,
'n soort ... maar ik persoonlijk vind het niet beter
geproduceed dan m'n ander werk .
Het is misschien wel GENAKKELIJKER om naar te luisteren
omdat het al zo lang gekend is .
Het is ...

TIGERNO RADIO : VLOEIENDER (SMOOTHER) ?

WICK CAVE : Precies, vloeiender, gladder .
Het is niet dat vroeger werk van THE BIRTHDAY PARTY of van
THE BAD SEEDS slecht geproduceed is maar het was nu eenmaal
ruiger en smeriger en we kozen vrijelijk om de sound
ruig en smerig te laten klinken .
Het was toen niet de bedoeling om iets " nice " te maken .

TIGERNO RADIO : WAS " IN THE GHETTO " NIET SPECIAAL GLAD GEPRODUCEED
OMDAT HET EEN ODE WAS AAN ELVIS ? HET ZOU VERKEERD
GEWEEST ZIJN MOCHT DIT RUW GEBEURD ZIJN .

WICK CAVE : Ik weet alleen maar dat omdat 't zo 'n mooi stuk muziek
is dat we 't zonder pretenties hebben gebracht, heel
dicht bij het origineel .
Ik kan me niet verzoenen met de idee om 'n oude song,
'n klassiek stuk muziek alleen maar aan te passen aan
de mode van de tijd : 'n punkrockversie brb, vuile gitaren
en iets sneller en de drums wat krachtiger .

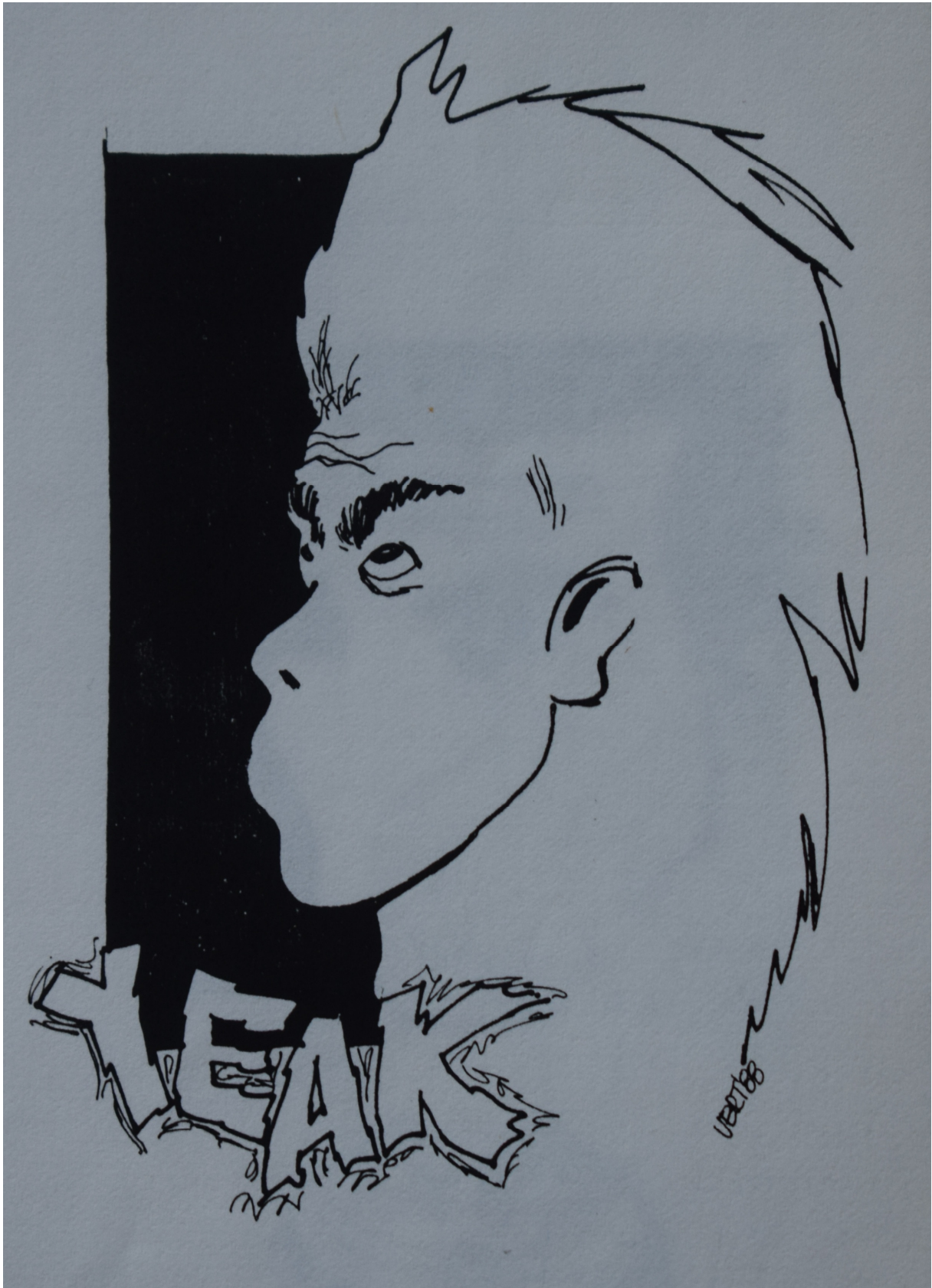
TIGERNO RADIO : IS HET WAAR WAT WE GEHOORD HEBBEN DAT JE 'N ALBUM
BENT AAN 'T OPNEMEN MET ALLEEN MAAR COVERS OP ?

WICK CAVE : Waar heb je dat gehoord ?

TIGERNO RADIO : ZOMAR, ERGENS !

WICK CAVE : Dit zou normaal nog geheim moeten zijn maar ja, het is
waar . Maar ik kan U natuurlijk nog geen nummers
verklappen .
Hierover willen we nog wat stilte bewaren .
En zelfs als ik mocht dan zou ik U nu, op dit moment,
heel weinig kunnen verklappen want wij zijn er zelfs nog
niet over eens welke we gaan kiezen .
Het is al een oud idee om eens covers op te nemen .
Het is alleen maar de vraag wat kiezen, er zijn 'r zoveel
goede .
Wat is het succes van een goede cover ?
Ik denk dat het die song is die men uitkiest waarvan
niemand zou verwachten dat je 'm zou kiezen , 'n song
waaraan niemand zelfs maar zou overwegen dat je 'm zou
coveren .

TIGERNO RADIO : IS HET DAAROM BYB DAT JE " AVALANCHE " VAN LEONARD COHEN GECOVERD HEBT ?

NICK CAVE : Ja, dat was één van de redenen .

Ik vind dat Leonard Cohen heel weinig werd gecoverd, tenminste door 'n rockband .

Misschien wel door folksingers en zo, maar nooit door 'n rockband .

Het was interessant voor mij om te trachten 'n versie te brengen van " Avalanche " die even gestructureerd was als het origineel .

TIGERNO RADIO : HOE ZIT HET MET DIE FILM DIE JE ZOU MAKEN OVER CHARLES MANSON ?

NICK CAVE : Hoe weet je dat ?

Ja, ja, ja ... ik ga terug naar Australië voor die film .

Ik heb 'n script geschreven voor Roger COLEMAN 's filteam, die van World Productions of zoiets .

Hij was verantwoordelijk voor oa de eerste film van (Jim) CAPALDI, hij heeft 'n heel goede reputatie en hij heeft die speciale, losse houding van werken : hij DOET gewoon .

Als hij 'n tijdje zonder geld zit dan maakt hij z'n volgende film gewoon op de set van z'n vorige, vanuit 'n andere hoek gezien brb .

Hij kan drie films tegelijkertijd draaien, telkens met dezelfde middelen, telkens 'n andere film .

TIGERNO RADIO : WAAROM HEB JE GEEIST DAT IN DEZE FILM OVER CHARLES MANSON HIJ LIJFELIJK MOEST AANWEZIG ZIJN ?

NICK CAVE : Ik vraag me af hoe je dat weet .

TIGERNO RADIO : WE HEBBEN HIEROVER GEHOORD .

NICK CAVE : Gehoord ? Hoe ?

Er zijn inderdaad enkele documentaire elementen in de film .

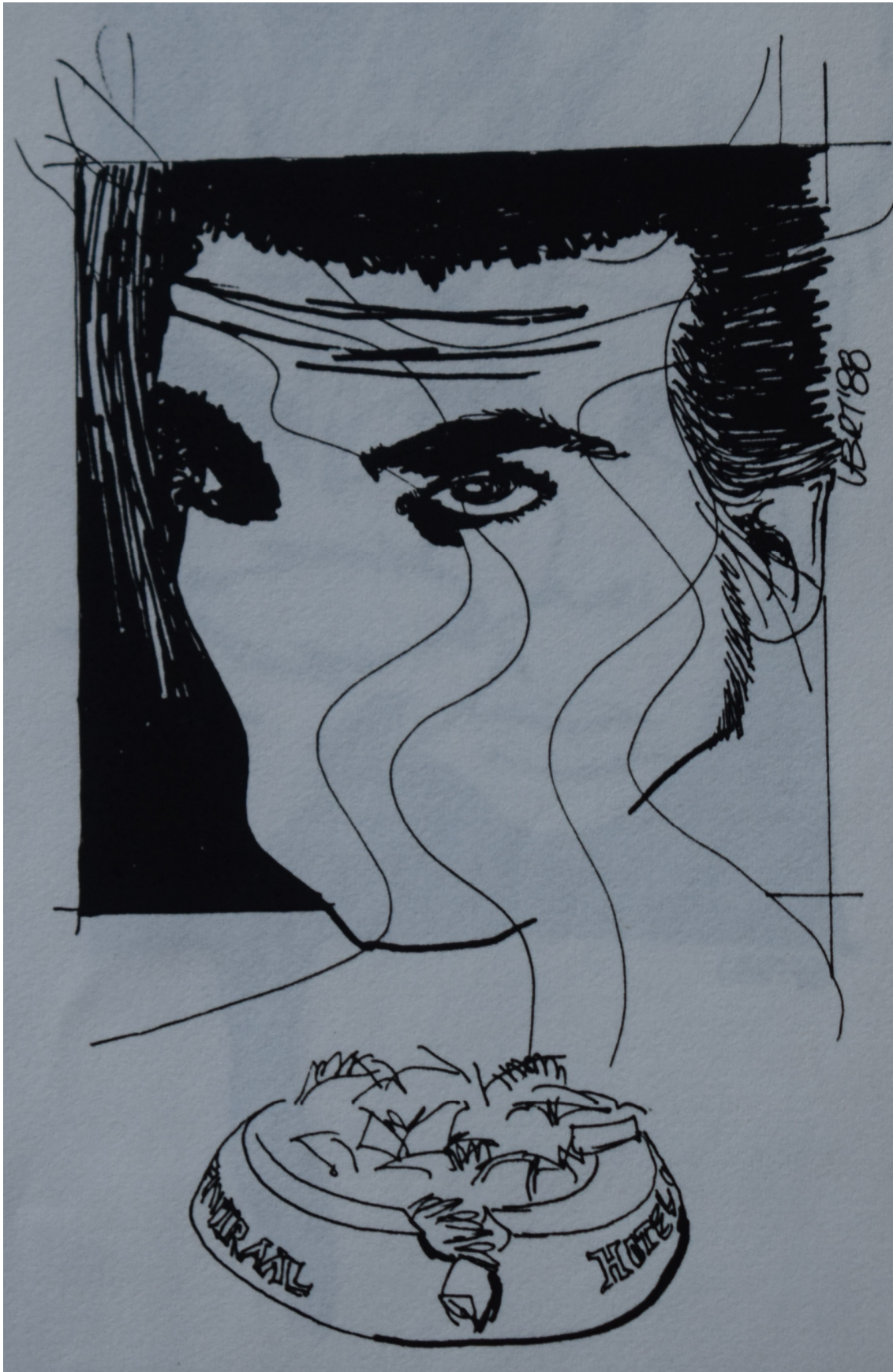
Ik denk dat de bedoeling van de filmmakers was dat als er een paar " heilige " namen in voor kwamen dat het succes dan wel zou volgen : Jack ALBERTS of Henri, ik bedoel Charles Manson die gewoon even 'n stukje gitaar probeert te spelen zonder dat er geprecisieerd wordt : dit is Charles Manson in z'n cel, gitaar spelend .

Nu wordt er op het eind van de film 'n interview met Manson ingelast .

TIGERNO RADIO : HEB JE ZELF DE MUZIEK GEHOORD DIE CHARLES MANSON SPEELDE ?

NICK CAVE : Ja .

TIGERNO RADIO : ZOU JE JEZELF OOI KUNNEN VOORSTELLEN ALS
FILMACTEUR ?

WICK CAVE : Ja, ik kan me dat voorstellen : ik als acteur, maar ...
Ik ben wel niet zo erg enthousiast over dat idee .
Ik ben niet erg zeker maar ik zou het natuurlijk wel
eens willen doen : acteur zijn .
Ik kan me echt niet indenken welke personages ik zou
kunnen uitbeelden : niet alles wat ik kan zou meteen
succes hebben .
Acteren is iets waar ik me nu niet al te zeker bij voel .
Ik weet bvb wel heel zeker dat ik 'n schilder zou kunnen
zijn als ik dat wou .Vooral als ik zie wat schilderen
vandaag de dag is : doen alleen telt, cloon painting .
Aan de tijd dat ikzelf aan de kunstschool studeerde ,
heb ik alleen maar positieve herinneringen .
Ik heb vooral ook geleerd dat je met initieel weinig
toch veel kunt bereiken in ontelbare toepassingen ; dat
je ALTIJD succesvol kunt zijn tot op 'n bepaald niveau .
Maar, ... acteren is natuurlijk wel iets heel anders .

TIGERNO RADIO : BEN JE AKKOORD MET HET STATEMENT ALS ZOU 'N ARTIEST
HOETEN LIJDEN OM NOOIE DINGEN TE KUNNEN HAKEN ?

WICK CAVE : ... euh ? ...

TIGERNO RADIO : HOET JE BVB VEEL OM THE ROAD ZIJN EN GEEN THUIS
HEBBEN OM ...

WICK CAVE : Wel, dat deert me niet in die mate omdat ik 'n
avontuurlijke geest heb .
Ik heb dit al meer dan eens gezegd maar het is voor mij
'n noodzakelijkheid om te kunnen rondzolen, en vooral
om mij niet te hoeven hechten aan 'n bepaalde plaats of
aan 'n bepaalde persoon .
Dit is niet zozeer fysisch want als ik ergens te lang ben
begint 't op m'n zenuwen te werken .
Het langst waar ik het ooit heb uitgehouden was in
Berlijn .

TIGERNO RADIO : WAS ER 'N BEPAALDE REDEN DAT JE BESLOOT OM NAAR
BERLIJN TE GAAN EN BVB NIET NAAR BRUSSEL OF PARIJS OF
'N ANDERE EUROPESE HOOFDSTAD ? WAAROM JUIST BERLIJN ?

WICK CAVE : We toerden daar en na vier dagen kwamen we in Berlijn .
Ik ontmoette 'r meer interessante, creatieve, vriendelijke
mensen dan ik ooit in twee jaar Londen had ontmoet .
Ik haatte Londen toen zo erg en ik weigerde gewoon om daar
nog verder te blijven wonen .
Voor mij is Berlijn de beste Europese stad en ik ken er
zoveel mensen bij wie ik me goed voel .
Ik vind 't er in feite zo goed dat ik zelfs niet het
minste behoefte heb om uit te gaan of om weg te gaan .

TIGERNO RADIO : IN TAL VAN UW SONGS KOMT HET BEKENDE THEMA VOOR VAN HET GOED EN HET KWAAD . ZAL EEN VAN DE TWEE EENS OVERWINNEN OF BLIJF JE ZOEKEN NAAR 'N EVENWICHT ?

NICK CAVE : Ik begrijp U niet .

TIGERNO RADIO : IK BEDOEL DAT IN VEEL VAN UW SONGS 'N LEIDRAAD IS : GOED EN KWAAD . WELKE VAN DE TWEE ZAL OVERBLIJVEN ?

NICK CAVE : Voor mij of voor de wereld ?
Voor mijzelf hoop ik dat het goede zal overwinnen ...

Op dit ogenblik blijken er 60 minuten te zijn verlopen zodat de tape-recorder stopt . Nick Cave blijft roortspreken , onbewust van alles wat 'm niet direct raakt . De tapewisseling duurt slechts enkele seconden maar net op dat moment ratelt hij z'n monoloog zodat dit antwoord gedeeltelijk de mist ingaat .

...
Ik heb zo m'n eigen visies en ik denk niet dat iedereen hiermee akkoord kan of mag gaan .

TIGERNO RADIO : BESCHOUW JE JEZELF ALS EEN GOED MENS ?

NICK CAVE : Ja.
Dat probeer ik tenminste .
Aan de basis voel ik mij staan aan de kant van het goede .
Ik heb van alles al gedaan en ik lees ook altijd van alles over mezelf en dan ga je je wel eens afvragen waarom je iets gedaan hebt of waarom je iets gezegd hebt en ...

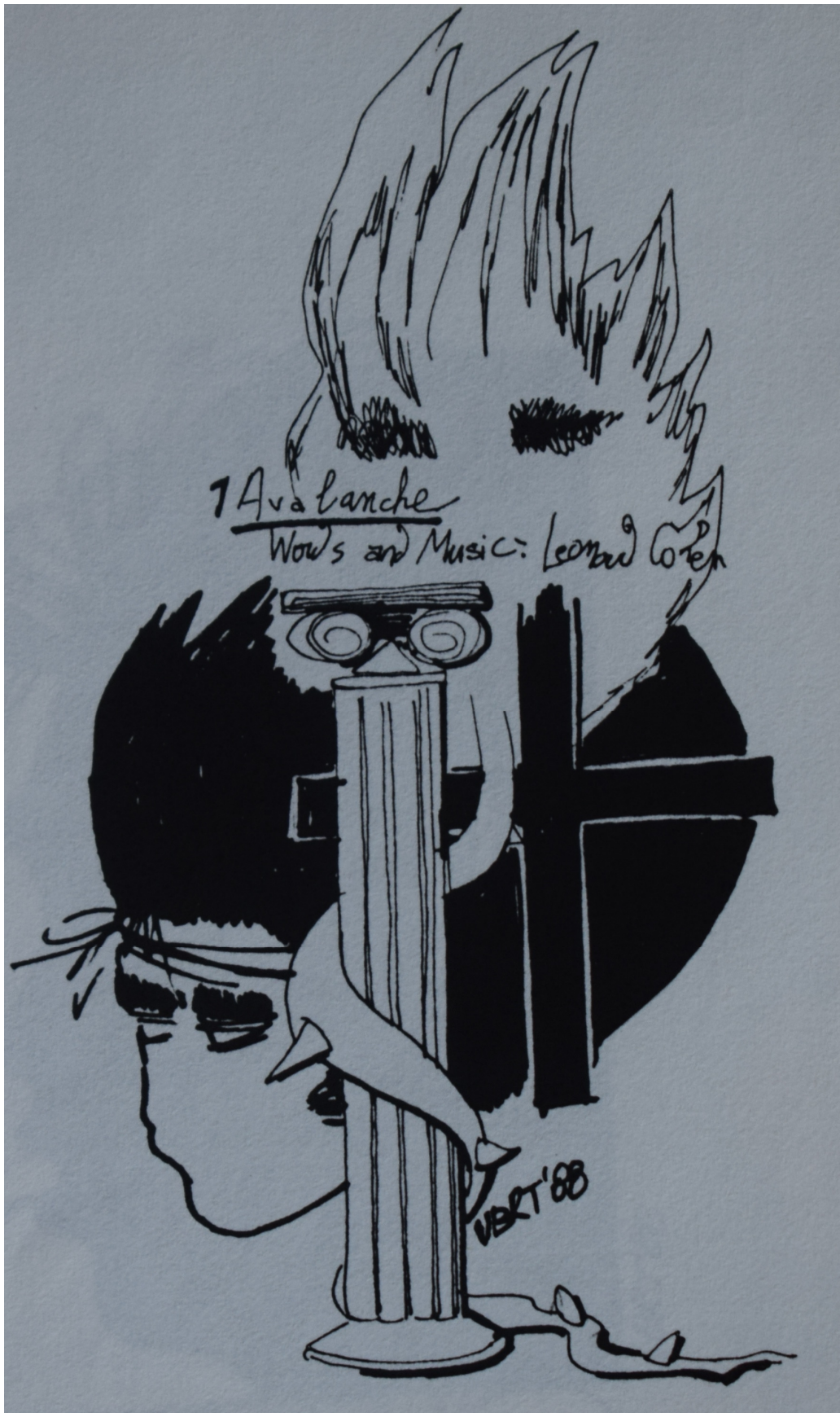
TIGERNO RADIO : WAT DENK JE ZELF OVER AL DIE DINGEN DIE JE IN INTERVIEWS OVER JEZELF LEEST ?

NICK CAVE : ... euh ? ...

TIGERNO RADIO : HEEFT 'R IEMAND AL OOIT DE WARE NICK CAVE BENADEREND KUNNEN ONSCHRIJVEN ?

NICK CAVE : Ja, ik denk sommigen meer dan anderen .
Er zijn dingen die elke keer opnieuw worden herhaald zodat de mensen een stereotype in je vinden en 'r zijn natuurlijk altijd elementen die juist zijn zodat men aanneemt dat al de rest ook zo is .
Ik lees altijd graag als ze schrijven over m'n zogenaamd pact met de duivel , het " INTERSATANS " .
Daardoor komt het dat ik in iemand als Charles Manson zo geïnteresseerd ben .

TIGERNO RADIO : KUN JE OOK PLEZIERIGE SONGS SCHRIJVEN ?

NICK CAVE : mmm ...

TIGERNO RADIO : PROBEER JE 'T WEL EENS ? OF INTERESSEERT 'T JE NIET ?

NICK CAVE : Ik denk dat ...
Waarom krijg ik altijd zo van die vragen ?
Het is verbazend !

TIGERNO RADIO : U HOEFT NIET TE ANTWOORDEN ALS ...

NICK CAVE : Nee, nee, maar ik weet ook echt niet hoe ik hierop moet
antwoorden .
Ik heb in elk geval niet louter niet-plezante songs
geschreven .
Ik denk ook niet dat al wat ik schrijf deprimerend is .
Neem bv de laatste lp !
Er zal 'n dag komen dat ik dit stempel zal gaan haten ,
... alsof ik totaal pessimistisch zou zijn !

TIGERNO RADIO : JA, ZO IETS LAZEN WE OOK : DAT NICK CAVE DE MEESTER
ZOU ZIJN IN SENTIMENTEEL PESSIMISME . IK PERSOONLIJK
ZOU DAT HEEL ERG VINDEN KLINKEN .

NICK CAVE : Yeak !

TIGERNO RADIO : IS HET WAAR DAT THE BAD SEEDS MET FOETUS 'M ALBUM
AAN HET OPNEMEN ZIJN ?

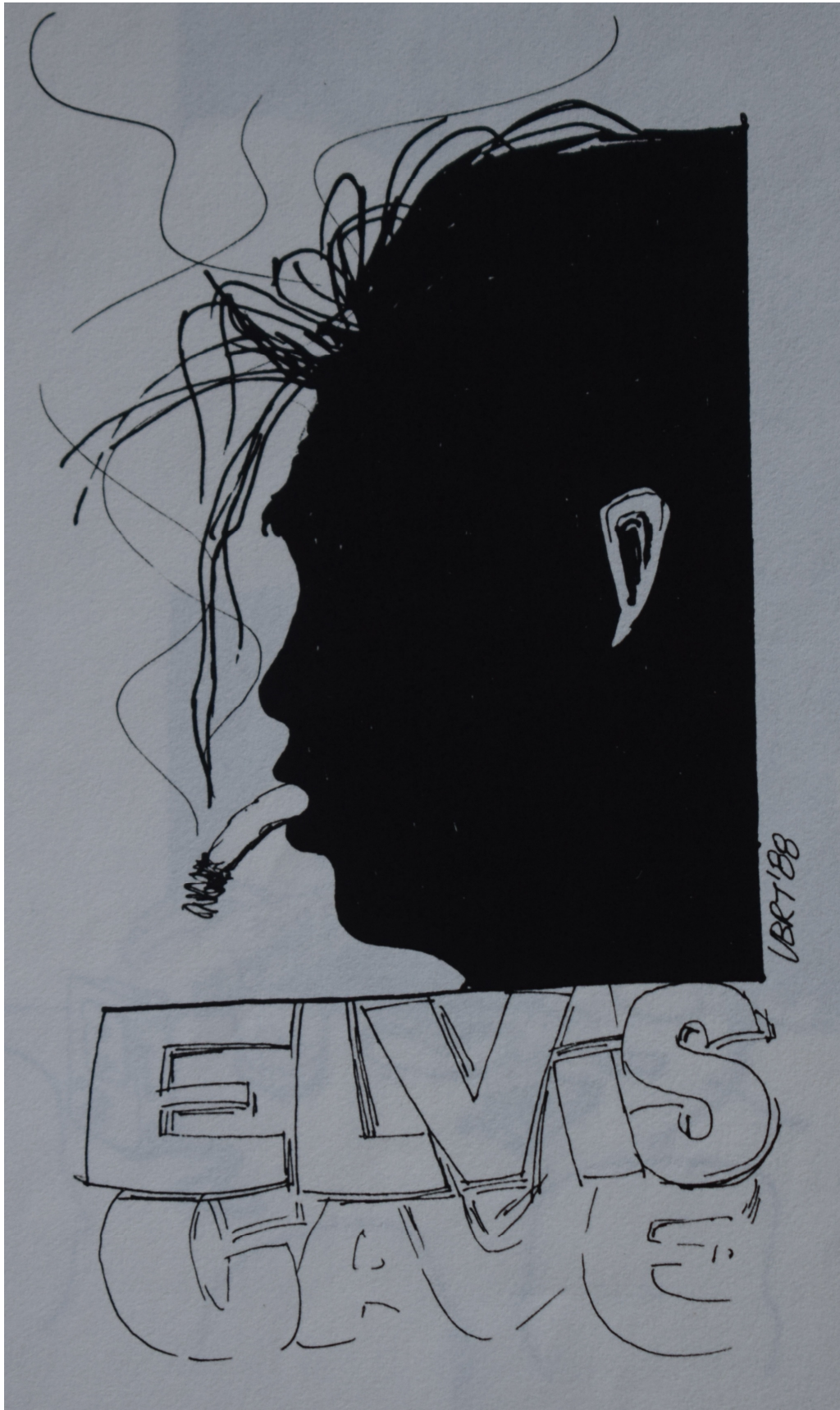
NICK CAVE : Nee, maar 'n single wel .
We werkten eraan, enkelen van ons .
Sommigen in Berlijn gedurende deze zomer ; NICK bv en
BRYAN ADAMSON .
Ik denk dat ze drie nummers hebben opgenomen .
Wat ik ervan gehoord heb klonk goed .

TIGERNO RADIO : JE WORDT VAAK IN EEN ADEM GEMOEND MET JIM THIRLWELL .
VOEL JE JE ERGENS MET HEM VERWANT ?

NICK CAVE : Er is natuurlijk 'n verwantschap tussen ons .
We kennen elkaar zeer goed.
De laatste tijd zien we elkaar niet meer zoveel .
Soms maakt hij muziek waar ik echt m'n tanden niet zou
inzetten ...

Opeens merkt Cave dat Harvey naast 'm zit, en Bliki met zijn Poire
William, en de tourmanager, en regelnichten die vragen om de sound-
check niet te vergeten, en ... alles begint door elkaar te lopen,
de recorder registreert EINDELIJK complete chaos .
Maar Nick Cave is zich altijd bewust dat wij er nog zijn voor hem en
perfecte (!?) gastheer die hij is, hij zet het gesprek verder .

WICK CAVE : Ik hou echt van Jim, hoor, en wat hij allemaal kan
maar er zal altijd iets zijn in hem dat mij zal ontgaan .
Ik hield brb veel van z'n eerste single " Foetus under
glass " en ik hou ook van zijn laatste lp ...

TIGERNO RADIO : MAIL ?

WICK CAVE : Wee, " HOWL "

TIGERNO RADIO : WAAROM ONTBREEKT ICHAND ALS JIM THIRLWELL OP PANDORA ?

NICK HARVEY : Waarom vraag je dat aan ons ?
Dat moet je aan de organisatoren van Pandora's Musicbox
vragen, niet aan ons .

WICK CAVE : Nee, daar kunnen we echt niet op antwoorden .

TIGERNO RADIO : ALS JE DE KEUZE HAD, ZOU JE DAN IN 'N ANDERE TIJD
WILLEN LEVEN ? IK HEB HET GEVOEL DAT JE IN EEN
FOUTE TIJD LEEFT .

WICK CAVE : Yeak, ik denk het ook .
Er is iets wat me altijd heeft aangesproken : Het Verre
Westen, Het Wilde Westen . Ik hou van dat soort leven .
En er zijn nog dingen die ik zou willen doen die niet
passen in dit leven .

TIGERNO RADIO : ALS JE IN HET WILDE WESTEN ZOU LEVEN? WAT ZOU JE
DAN ZIJN : EEN SHERIFF OF EEN OUTLAW ?

WICK CAVE : Ik zou de misbegrepene zijn .
Ik zou diegene zijn die ergens toe gedwongen zou zijn .

En opeens heeft hij er genoeg van .
Hij zoekt de buttons op onze recorders en drukt ze een voor een in .
OK ?
We blijven niettemin nog een heel tijdje verder praten temidden van 'n
kakafonie van geluiden .
Na 'n tijdje hebben we ongemerkt de recorder terug in werking gezet
en kunnen zo nog een heleboel voor het nageslacht bewaren .

Dit tweede deel zullen we U in beknopte versie geren .

Mick Cave heeft het over de overeenkomsten tussen THE BIRTHDAY PARTY en THE BAD SEEDS, over een gitaar die DZZZING6 doet en een drumroffel van pedampedampedam, en de verschillen tussen THE BIRTHDAY PARTY en THE BAD SEEDS, over gitaren die BZAAHNG doen en basslines die donker doordreunen. Voer voor muzikanten, wat wij, buiten Patrick, niet zijn.

Dan gaat het over verschillen en overeenkomsten tussen NICK CAVE & THE BAD SEEDS en CRIME & THE CITY SOLUTION. Deze laatste komt ereeens uit Australië, met dezelfde roots als Cave; er spelen zelfs twee ex-Birthday members mee vanavond.

Dan volgt 'n opmerkelijk antwoord op onze vraag of Mick Cave akkoord gaat met het statement als zou hij een der belangrijkste muzikanten zijn van het ogenblik:

DO YOU CONSIDER YOURSELF AS ONE OF THE MOST IMPORTANT MUSICIANS OF YOUR TIME?

NICK CAVE: YES!

Ja, zegt hij, rekening houdend met de staat waarin anderen verkeren die zich ook met muziek bezighouden.

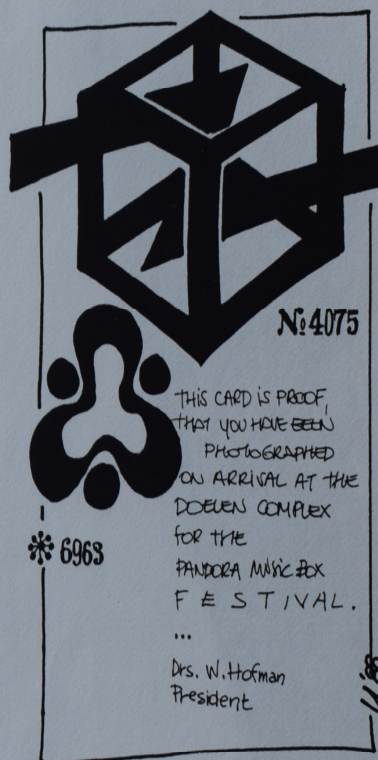
Het interview, dat al lang geen meer is, verwatert totaal als we 'm vragen hoe hij zichzelf ziet: als muzikant of als zanger? Zeker niet als instrumentalist meent hij en daarna begint een grappig halfuurtje nietes-welles waarbij iedereen de draad verliest.

Over één ding zijn we 't eens: Mick Cave 'n kwaai? Nix van! Het is meer een verre broer, 'n mens zoals wij, iemand die dit en dat doet en iets probeert en blijft verder proberen. Soms lukt iets en soms weeral niet naar zo is het leven.

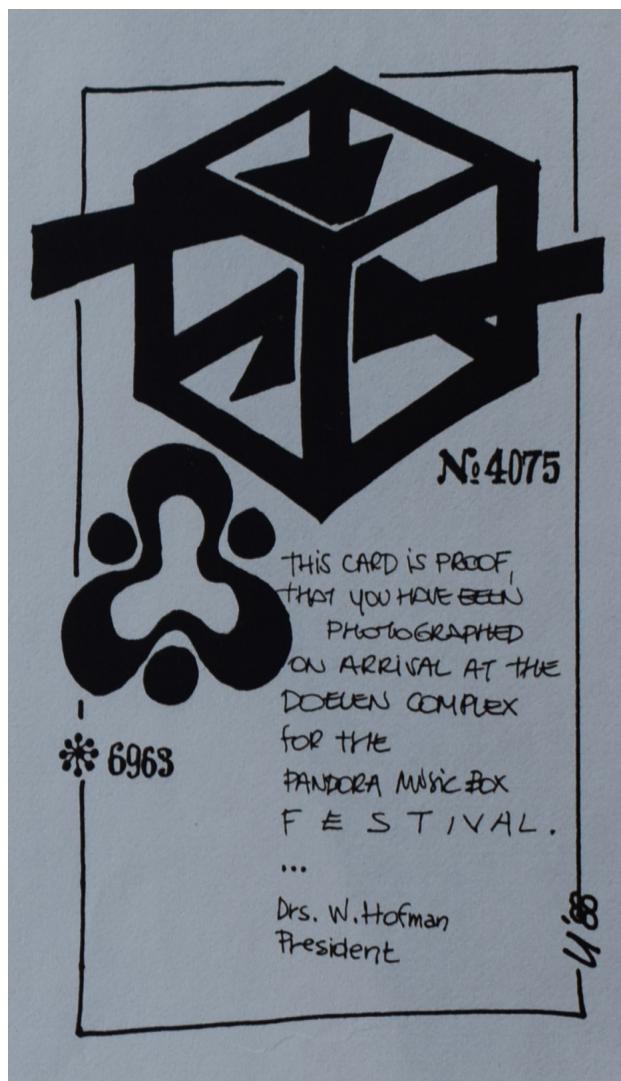
Na 't interview spoeden we ons naar ons eigen hotel, de meisjes ophalen en daarna naar VEERTIG optredens Pandora's Musicbox deel II.

Op 13 oktober 1985, na 1 uur slaap, 1 uur ontbijt, 1 keer tanken, stuiven we richting België, recht de stembokjes in. Twee dagen voor de sensationele uitzending blijkt TIGERNO RADIO zonder electriciteit te zitten, zonder geld, zonder sponsors, zonder bestuur, zonder medewerkers, zonder luisteraars, ...

Ma drie jaar zwijgen en 'n artikeltje in HUMO van Frank VanderLinden, besloot ik 't een en 't ander eens neer te schrijven. Wat heeft 't uiteindelijk meer betekend dan "iets proberen"?

UBRT '88

Confrérie der V Geslachten – Hoegaarden 1741 – 2025

Trimestrieel tijdschrift **'Familieschoon'** sinds 1960

20 euro/jaar

Steunabonnement en buitenland: 35 euro – Beschermend lid: 50 euro min.

BE63 3300 5449 0008

IBAN: BE63330054490008

Bic code: BBRUBEBB

Volg onze uitgebreide documentatie over de Confrérie en de Hoegaardse families en hun geschiedenis op onze WEBSITE

<https://www.geslachten-lignages-hoegaarden.be>